

[Forsvarsministeren]

og jeg vil kort redegøre for de militære aktiviteter, der finder sted i og fra disse områder.

Thulebasen blev anlagt i 1951 og var oprindelig base for de fly, der skal tanke fly i luften, men fra begyndelsen af 1960'erne blev hovedopgaven at støtte driften af et af de tre radaranlæg, der indgår i varslingen mod interkontinentale missiler. Systemet benævnes BMEWS, der er en forkortelse for Ballistic Missile Early Warning System. De to øvrige stationer i BMEWS ligger i Alaska og England. Systemet, der har en rækkevidde på mere end 4.000 km, sender sin varsling til såvel amerikanske og canadiske som engelske myndigheder og også til hovedkvarteret for Europakommandoen i Bruxelles.

Satellitsporingsstationen på Thule benævnes Detachment 3, men hed tidligere OL-5. Den har været i drift siden 1962. Den indgår i et verdensomspændende net af i alt 7 stationer, som har til opgave at følge genstande i det ydre rum og herunder kontrollere amerikanske satellitter.

Radiokommunikationsanlæggene på Thulebasen omfatter bl.a. systemerne Giant Talk og Green Pine, hvis formål er radioforbindelse til egne militære fly. Forskellen i de to systemer er frekvenserne, som de benytter.

Anlæggene på Thule er såkaldte relæstationer, og de er ubemandede.

Generelt gælder for disse systemer, at de løbende er blevet moderniseret, men den teknologiske udvikling har ikke ændret og forudses ikke at ændre deres grundlæggende operative karakteristika.

Herudover findes der i dag på Thulebasen andre kommunikationsanlæg til støtte for installationer og basens funktioner i øvrigt.

Den teknologiske udvikling har medført, at de operative opgaver, der i dag løses fra Thule, i stor udstrækning kan løses af andre – i det væsentlige satellitbaserede – overvågnings- og kommunikationssystemer, men så længe den strategiske varsling ikke kan tilvejebringes sikkert ved ét system alene, vil disse anlæg formentlig blive holdt operative som et betydningsfuldt element i den vestlige verdens forsvar.

Forsvarsområdet ved Søndre Strømfjord har som primær opgave at være støttebase for de 4 varslingsstationer, der findes i en linje tværs over Grønland. Disse stationer indgår i den såkaldte DEW-line – det står for Distant Early Warning Line – der består

af i alt 31 stationer, der er anbragt langs den 70. breddegrad.

Ud over varslingsudstyr er stationerne udstyret med kommunikationsudstyr til såvel militære som civile fly og spiller således en stor rolle for flytrafikken i området.

Det lokale forsvar af Grønland henhører som bekendt under chefen for Grønlands kommando, der er dansk admiral og befinder sig på flådestation Grønnedal. Denne indgår i NATO-kommandosystemet på samme måde som de danske styrker i det sydlige Danmark.

Vedrørende forbindelsesofficerernes virksomhed vil jeg gerne indledningsvis fastslå, at samarbejdet mellem disse og de amerikanske myndigheder har været tillidsfuldt og godt, nøjagtig som man kan forvente det mellem allierede nationer.

Som det har været nævnt her i folketinget, indgår den danske forbindelsesofficer i staben ved den amerikanske kommanderende officer, og dette sikrer i sig selv, at forbindelsesofficeren vil være løbende orienteret om udviklingen.

Af den danske instruks for forbindelsesofficeren fremgår, at han med skyldig hensyntagen til danske interesser og suveræne rettigheder skal tilvejebringe det bedst mulige samarbejde med de amerikanske myndigheder. Det fremgår videre, at han ikke må træffe nogen aftale, som militært, økonomisk eller politisk binder, eller som senere kan tænkes at binde danske myndigheder. Nøgleordene i denne instruks er suverænitet og samarbejde. De ovennævnte begrænsninger i forbindelsesofficerens kompetence skal sikre, at danske myndigheder har den nødvendige indsigt.

Det har i den forløbne debat og under de spørgetider, der har været, været antydnet, at vi ikke har benyttet os af vore muligheder for at bevare indsigten. Må jeg til dette sige, at forbindelsesofficererne lever aktivt med i dagligdagen på forsvarsområderne, og der kan simpelt hen ikke foregå aktiviteter, vi ikke har den fulde indsigt i. Forbindelsesofficererne er pålagt en regelmæssig rapportering om aktiviteterne på basen.

I forbindelse med besvarelsen den 12. januar 1983 på spørgsmål nr. S 446 her i folketinget kom hr. Pelle Voigt ind på, at der muligvis eksisterede et hemmeligt tillæg til 1951-overenskomsten, der så at sige havde